

Kraków 20.04.2023 r.

prof. nadzw. dr hab. n.med. Zbigniew Żuber

Kierownik Katedry Pediatrii

Krakowska Akademia Andrzeja Frycza Modrzewskiego

Kierownik Kliniki Pediatrii, Reumatologii, Alergologii i Chorób Rzadkich

Szpital Dziecięcy św. Ludwika 31-503 Kraków ul. Strzelecka 2

**Opinia dotycząca dorobku dr Elizy Wasilewskiej w przewodzie
habilitacyjnym w dziedzinie nauk medycznych w zakresie medycyny
w Gdańskim Uniwersytecie Medycznym**

Szanowna Pani Profesor M. Alicja Dębska-Ślizień

Przewodnicząca Rady Nauk Medycznych

Szanowna Pani Profesor,

Przedstawiony mi do oceny dorobek naukowy Pani dr Elizy Wasilewskiej obejmuje cykl powiązanych tematycznie publikacji naukowych stanowiących podstawę wykazania osiągnięć naukowych dających podstawę do ubiegania się o uzyskanie tytułu naukowego doktora habilitowanego.

Wykonane prace badawcze oraz publikacje Pani dr Elizy Wasilewskiej dotyczą zagadnienia „Funkcja płuc u dzieci z dystrofią mięśniową Duchenne’a – nowoczesne metody oceny i monitorowania”.

1. Ocena dorobku naukowego Kandydatki

Całkowity dorobek publikacyjny dr Elizy Wasilewskiej do czasu złożenia ocenianego wniosku obejmuje 80 prac naukowych, w tym 13 prac oryginalnych z listy filadelfijskiej z łączną wartością Impact Factor (IF) 58,524, z sumaryczną wartością punktów MEiN 1730.

Na osiągnięcie naukowe Habilitantki, stanowiące podstawę jej rozprawy habilitacyjnej, składa się cykl 6 powiązanych tematycznie publikacji o sumie IF 20,16 oraz punktacji MEiN 700.

W wymaganym zakresie „dzieła habilitacyjnego” (na podstawie wskaźnika bibliometrycznego), Habilitantka umieściła 6 prac oryginalnych, w 5 z nich jest pierwszym autorem.

We wszystkich pracach Habilitantka określiła swój procentowy udział w każdej z tych publikacji na 70-75%, jedynie w jednej pracy swój udział określiła jako 15%.

Wszyscy współautorzy wyrazili zgodę na użycie tych publikacji przez Panią dr Elizy Wasilewskiej w staraniach o habilitację i potwierdzili w sposób jednoznaczny znaczącą, główną rolę Habilitantki w zakresie wykonanych badań oraz publikacji. Współautorzy jednoznacznie określili na czym polegał ich udział w tych pracach. Oświadczenia współautorów nie budzą żadnych zastrzeżeń, są w pełni wiarygodne.

Przedstawiony do oceny cykl prac, stanowiący osiągnięcie naukowe dr Elizy Wasilewskiej został szczegółowo opisany przez Habilitantkę w Autoreferacie.

Dobór tematyki prac jest zgodny z zamysłem Autorki, osiągnięcie naukowe objęte wspólnym tytułem w pełni odzwierciedla zamierzenia zgłębienia problemu dystrofii mięśniowej u dzieci. Przedstawione wyniki badań w kolejnych publikacjach świadczą o zaangażowaniu i konsekwencji w prowadzeniu badań oraz ich prezentacji w licznych, bardzo wartościowych publikacjach.

Na wyróżnienie zasługuje konsekwencja i zaangażowanie Pani Doktor w wieloletnie rozważania i starania zgłębienia problematyki dystrofii mięśniowej Duchenne'a (DMD) u dzieci i młodzieży ze szczególnym udziałem problematyki zajęcia układu oddechowego. Poczynając od rozprawy doktorskiej *„Ocena funkcji płuc po chemio i radioterapii u dzieci z rozrostowymi chorobami układu krwiotwórczego”* (2008), śledząc kolejne publikacje w kolejnych latach widać szczególne zaangażowanie i

wieloletni wysiłek Habilitantki w diagnostykę i leczenie chorób układu oddechowego i mięśniowego. Dodatkowo widzimy niezwykle istotne zaangażowanie autorki w postępowanie diagnostyczne i terapeutyczne u dzieci chorujących na dystrofię mięśniową Duchenne'a w okresie pandemii COVID-19.

Wszystkie publikacje Habilitantki zasługują na wyróżnienie, wartością jest poświęcenie uwagi na problematykę pacjentów z dystrofią mięśniową Duchenna, poczynając od problematyki szczepień p-ko COVID-19 po zastosowanie metod telemedycyny w zakresie diagnostyki i rehabilitacji. Praca ta wymagała wieloosobowej i wielośrodkowej współpracy, dzięki temu Autorka uzyskała możliwość przeprowadzenia bardzo wnikliwej oceny zastosowanych metod.

W kolejnej przytoczonej publikacji autorka zajmuje się problematyką tranzycji pacjentów z dystrofią mięśniową Duchenne'a z opieki pediatrycznej do opieki „dorosłej”. To ważne zagadnienie we wszystkich dyscyplinach medycyny, jednak w dziedzinie chorób rzadkich ma szczególne znaczenie. Habilitantka korzystała i podkreśla ogromną rolę współpracy wielośrodkowej, dzięki której udało się wykonać zamierzone badania. Wartością podstawową jest zaangażowanie Autorki w problematykę zajęcia układu oddechowego u pacjentów z DMD, kluczowego zagadnienia w tej jednostce chorobowej.

Na podstawie przedstawionego do oceny dorobku naukowego dr Elizy Wasilewskiej mogą stwierdzić z pełną odpowiedzialnością, że zarówno Cel główny, czyli - Ocena możliwości stałego, zdalnego monitorowania funkcji płuc w warunkach domowych u pacjentów z Dystrofią Mięśniową Duchenne jak i cztery cele szczegółowe zostały w sposób znakomity wypełnione.

Pierwszy z wyznaczonych celów szczegółowych - Ocena funkcji płuc u pacjentów z DMD ze szczególnym uwzględnieniem momentu jej stałego pogorszenia i znalezienia czynników ryzyka pogorszenia, został przedstawiony i wyjaśniony w pracy umieszczonej jako pozycja nr 1 na liście publikacji wchodzących w skład osiągnięcia naukowego.

Drugi z wyznaczonych celów szczegółowych - Ocena możliwości telemonitoringu układu oddechowego oraz ćwiczeń oddechowych w warunkach domowych oraz porównanie zgodności spirometrii wykonywanej w warunkach domowych i ośrodka badawczym u pacjentów z DMD, został przedstawiony i wyjaśniony w pracy

umieszczonej jako pozycja nr 2,3 i 4 na liście publikacji wchodzących w skład osiągnięcia naukowego.

Trzeci z wyznaczonych celów szczegółowych - Ocena zagrożenia układu oddechowego u pacjentów z DMD w czasach pandemii wirusa SARS-CoV-2, został przedstawiony i wyjaśniony w pracy umieszczonej jako pozycja nr 5 na liście publikacji wchodzących w skład osiągnięcia naukowego.

Czwarty z wyznaczonych celów szczegółowych - Trudności w wielospecjalistycznej opiece nad pacjentem z DMD w momencie osiągnięcia pełnoletności, został przedstawiony w pracy umieszczonej jako pozycja nr 6 na liście publikacji wchodzących w skład osiągnięcia naukowego.

Zarówno diagnostyka, stałe monitorowanie oraz możliwości wspomagania układu oddechowego jest podstawą wielospecjalistycznej opieki nad pacjentem z DMD, dając nadzieję na poprawę jakości życia. Daje także szansę na poprawę jakości życia i wydłużenie czasu życia chorych, co podnosi znaczenie procesu przejścia chorych pod opiekę zespołów „dla dorosłych”.

Całościowe ujęcie problematyki DMD przez Habilitantkę stanowi o wysokiej wartości merytorycznej jej pracy a także podkreśla osobiste zaangażowanie w opiekę nad pacjentami obciążonymi dystrofią mięśniową. Podkreślić należy udział Autorki w wieloletniej opiece nad dziećmi DMD w ramach współpracy z Ośrodkiem Chorób Rzadkich UCK w Gdańsku, kierowanym przez Prof. Jolantę Wierzbę, modelowego ośrodka wspierającego pacjentów z chorobami rzadkimi i ultraradkimi.

Na podkreślenie zasługuje niezwykła aktywność Habilitantki w zakresie problematyki DMD, widoczna w licznych publikacjach oraz wystąpieniach zjazdowych. Szczegółowy przegląd publikacji i licznych wystąpień, wykładów i prezentacji pokazuje ogromne osobiste, wieloletnie zaangażowanie Autorki w problemy pacjentów z DMD, daje obraz znakomitego lekarza praktyka i naukowca, zgłębiającego problemy naukowe z perspektywą przełożenia osiągnięcia naukowego na praktyczną pomoc dla pacjentów dotkniętych ciężką chorobą mięśni.

Główny nurt publikacji Habilitantki dotyczy zagadnień związanych z problemem chorób układu oddechowego, szczególnie w zakresie astmy, co widzimy w publikacjach monograficzne i kazuistycznych. Autorka szczególnie jest

zainteresowana aspektami klinicznymi i naukowymi astmy, w publikacjach skupia się na roli interleukin, proteaz serynowych, oraz szlaku neurozapalnego w patogenezie astmy.

Habilitantka w głównym nurcie zainteresowań umieszcza także nawyki żywieniowe oraz nadwrażliwość pokarmową w etiopatogenezie i przebiegu klinicznym chorób alergicznych.

Na podkreślenie zasługuje udział Habilitantki w licznych projektach naukowych, grantach i realizacji prac statutowych. Projekty te są realizowane we współpracy z innymi jednostkami badawczymi na terenie uczelni GUM, ale także w kooperacji z wieloma ośrodkami nie tylko na terenie Gdańska ale także w innych ośrodkach akademickich. Autorka jest pomysłodawcą i główną realizatorką większości projektów. Należy podkreślić, że efektem prowadzonych projektów były publikacje w międzynarodowych czasopismach oraz prezentacje na międzynarodowych konferencjach.

Wysoką pozycję środowisku naukowym podkreśla udział Habilitantki w krajowych i międzynarodowych towarzystwach naukowych oraz rola recenzenta w renomowanych czasopismach medycznych (impaktowanych).

Przedstawione wyniki badań w pełni potwierdzają wieloletnie zaangażowanie Pani dr Elizy Wasilewskiej w pracę naukową oraz publikacyjną. Po dogłębnej analizie osiągnięcia naukowego Habilitantki można stwierdzić, że Pani Doktor jest osobą spełniającą kryteria prowadzenia samodzielnej pracy naukowej.

2. Ocena dorobku dydaktycznego i organizatorskiego Habilitantki

Spośród osiągnięć dydaktycznych dr Elizy Wasilewskiej należy wymienić prowadzenie zajęć ze studentami Wydziału Lekarskiego i Nauk o Zdrowiu, jest wykładowcą na kursach do specjalizacji, na platformie edukacyjnej, edukatorem na wielu szkoleniach i kursach podyplomowych.

Na szczególne wyróżnienie w działalności organizatorskiej Habilitantki zasługuje stworzenie i wyposażenie Pracowni badań czynnościowych układu oddechowego

Kliniki Alergologii i Pneumonologii UCK w Gdańsku, w którym Pani dr Eliza Wasilewska pełni funkcję koordynatora.

Pani Doktor jest recenzentem 2 prac magisterskich oraz 2 licencjackich studentów kierunku dietetyka oraz pielęgniarstwo Wydziału Nauk o Zdrowiu w Gdańsku oraz współautorem rozdziału skryptu dla studentów.

3. Wniosek końcowy

W podsumowaniu mogę stwierdzić, że dorobek naukowy, dydaktyczny i organizatorski Kandydatki spełniają wszystkie wymagania stawiane osobom ubiegającym się o stopień naukowy doktora habilitowanego.

Na tej podstawie stawiam formalny wniosek o dopuszczenie Pani dr Elizy Wasilewskiej do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego.

Zbigniew Żuber / - /

